

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4017).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Effersøe: Der er formentlig ikke Anledning til nogen indgaaende Forhandling om denne Sag, da et tilsvarende Lovforslag som det nu foreliggende har været fremsat og behandlet her i Tinget før, nemlig i December 1909. Som bekendt, faar Politikasserne deres Indtægter hovedsagelig ved Bøder for forskellige Lovovertrædelser, og Midlerne anvendes i forskellig Øjemed, navnlig til Belønning af Politifunktionærer. Der har været anket over den Maade, hvorpaa man tilvejebringer Politikassernes Midler, fordi Dommerne derved gøres interesserede i at paalægge Folk Bøder, og man har da, for at udelukke Interessemomentet eller reducere det saa meget, at det praktisk talt bliver uden Betydning, krævet, at alle Bøder skal tilfalde Statskassen, og en Ordning i saa Hensende er ogsaa ret nødvendig. Imidlertid er dette i Politikassernes Forhold stærkt indgribende. Krav den foreliggende Sag uvedkommende. Lovforslaget gaar nemlig ud paa kun at overføre fra Politikasserne en saa stor Del af disse Midler, som er overflødig til Fyldestgørelse af disse Kassers Opgaver. Der gives her Ministeren Bemyndigelse til at forlange indbetalt indtil $\frac{2}{3}$ af Politikassernes Kapitalformue, og Ministeren kan skønne over, hvorvidt han straks skal anvende sin Bemyndigelse fuldt ud eller foreløbig nøjes med en mindre Sum. Han maa ligeledes træffe Bestemmelse om Fordelingen paa de enkelte Kasser af de til Indbetaling bestemte Beløb, saa at den enkelte Kasse ikke derved sættes ud af Stand til at gøre Fyldest. Man har imod denne Ordning tidligere indvendt, dels at der vil blive berøvet Kommunerne Midler, som de har Krav paa og Brug for, dels at der er en Ulighed mellem Kommunerne, fordi en enkelt af disse, nemlig Københavns Kommune, ikke skal aflevere noget, da der ikke findes nogen Politikasse her i Byen, og de Bøder, der andesteds gaar i Politikassen, her tilfalder Kommunens Kasse. Der er Grund til under Sagens videre Behandling at overveje disse Spørgsmaal nærmere, men jeg skønner ikke, at de har en saadan Betydning, at de kan hindre Lovforslagets Gennemførelse. For saa vidt Politikasserne ikke skal afgive andet end det, som de ikke har Brug for, sker der ikke nogen Skade. Her er vi imidlertid ved det afgørende Punkt, idet

Ministeren maa vise megen Varsomhed med Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvor meget der skal inddrages under Statskassen, og naar det sker, kan jeg ikke se rettere, end at Loven kan blive virkelig hensigtsmæssig ved at overføre Pengemidler fra et Sted, hvor der ikke er Brug for dem, til et Sted, hvor de tiltrænges.

Under Behandlingen i 1909 om Indbetaling i Statskassen af Politikassens Midler rejste man Spørgsmaalet om at knytte dette Lovforslag til Sagen om den ved Retsplejeloven nødvendiggjorte Ordning vedrørende Politiet. Da nu Sagen om Politiets Ordning delvis er løst ved Loven om Statspolitiet og for øvrigt er Genstand for Behandling her i Tinget ved Behandling af Lovforslagene om Statspolitiets Udvildelse og om Udgifterne i Strafferetsplejen, synes det nærværende Tidspunkt, ud fra den Betragtning, som da blev gjort gældende, meget passende til at genoptage Forhandlingen om denne Sag. Det samme er Tilfældet under Hensyn til, at Retsplejelovens Gennemførelse vil paadrage Staten ret betydelige Udgifter.

Idet jeg forudsætter, at den højtærede Minister, som jeg berørte før, vil udvise stor Forsigtighed med Hensyn til den Størrelse, som overføres fra Politikasserne til Statskassen, skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Stauning: Jeg skal kort anbefale Tanken i det foreliggende Lovforslag, hvad jeg ogsaa tidligere flere Gange har haft Lejlighed til at gøre. Jeg har altid fundet det urimeligt, at der i vore Politikasser henlaa saa store Kapitaler, som Tilfældet var. Jeg har fremhævet den efter min Mening urigtige Brug, der bliver gjort af Politikassens Midler saavel til Gratialer, der ikke altid har den mest tiltalende Form, som til Lønninger, der neppe kan siges at være hjemlede, men desuagtet affholdes af Politikassens Midler. Jeg har derfor flere Gange henstillet til den højtærede Minister at foretage denne Inddragning, og jeg kan derfor kun med Tilfredshed se, at der nu foreligger Forslag derom. Jeg skal derfor anbefale, at man tiltræder i hvert Fald Grundprincippet i dette Lovforslag. Skulde der ske en Forandring derved, kunde jeg tænke mig den, at man inddrog en større Del end to Trediedele, men derom kan der vel forhandles nærmere i det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med denne Sag.